

Romány László Németha význačně ovlivňovaly tvář maďarské prózy v druhé polovině 20. století. Jeho ztvárnění ženských hrdinek, které jsou uzavřeny v určité komplikované situaci, přináší pohled do vědomí výjimečné osobnosti, která se svými vlastnostmi vymyká svému okolí. Technikou zachycení vnitřního proudu vědomí postav podává nejniternější analýzu lidské duše, která je sužována určitými problémy a jen těžko se s těmito problémy dokáže vyrovnat. Mistrovsky provedenou analýzou hrdinky tedy Németh čtenáři nabízí pohled do vědomí lidské osobnosti. Jeho hrdinky touží nalézt naplnění svého života, přes komplikovanost svých povah si však musí své místo ve světě tvrdě vybojovat, a ne vždy se jim to povede. Németh zobrazuje jak kladné vlastnosti hrdinek, tak vlastnosti záporné, a právě tím dosahuje hodnověrnosti příběhu. Zobrazuje totiž i ty nejniternější pocity postav, včetně touhy ublížit, zloby a závisti.

Németh ve svých psychologických románech akcentuje postavení ženy ve světě.

Představuje jak prostředí vesnice, tak města. Dokáže velmi přesně zasadit postavu do daného prostředí i se svými zákonitostmi a pravidly. Toto prostředí pak je uzavřeným světem postav, ve kterém si musí vybojovat své právo na život.

Kompoziční propracovanost románů, povahové vykreslení osobnosti a myšlenkový záměr autorů činí z románů „Smutek“, „Hrůza“ a „Smíření“ jedny z nejlepších psychologických próz 20. století a vrcholy maďarského psychologického románu vůbec.